

om. Da jeg ved Finanslovens 2den Behandling havde Ørdet angaaende denne Sag, som omhandler den meget omtalt Gennemstøring af Tangen mellem Ringkjøbing Fjord og Havet, tillod jeg mig at henstille til det ærede Finansudvalg, om det ikke mellem 2den og 3dje Behandling vilde sørge for, at der kom til at foreligge et bestemt Forslag, som man kunde tage Standpunkt til, enten for eller imod. Smidlertid er jo den højtærede Minister nu selv fremkommen med et saadant Forslag, som er tiltraadt af hele Udvalget, saa der er ikke Grund til andet end at være tilfreds i saa Henseende. Det er ganske vist ikke nogen stor Bevilling, man har stillet i Udsigt, men alligevel, efter hvad vi have hørt udtale, særlig af den højtærede Indenrigsminister i Dag paa en Forespørgsel af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts Iste Valgtreds (S. C. Christensen), betragtes dette ogsaa nærmest som et Forsøg og ikke som noget endelig afgørende eller affluttende med Hensyn til, hvad man har til Hensigt at gøre med Fiskeriet paa denne Egn, som af de mest kyndige Mænd, man i denne Henseende har her til Lands, er erklæret for at være den mest fiskerige i Danmark. Smidlertid tror jeg dog, at man ved denne Gennemgravning, som jeg haaber vil blive foretaget, alligevel vil opnaa at forbedre Forholdene en Del, saavel for Fiskeriet som for Landbruget, idet man vil naa tilbage, vil jeg haabe, til de Tilstande, der vare for 30 Aar siden, da Udløbet var omkring ved det Sted, hvor man nu har til Hensigt at føre det igennem igen. Naar de Tilstande atter kunne indtræde, ville Forholdene være betydelig forbedrede, og der er ikke noget som helst forset ved at anvende dette Beløb forjogsvis; selv om det er forjogsvis, vil det indvindes flere Gange, medens man samtidig bliver klar over, hvorledes man i øvrigt bedre kan tage fat for yderligere at ophjælpe Fiskeriet paa denne Egn. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale, at man stemmer for dette Forslag. Det hedder jo Nordmandsbugten, det Sted, hvor man antager nu at ville føre Udløbet ud, og dette Navn, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at gøre opmærksom paa, er fremkommet derved, at smaa norske Fartøjer, laastede som Regel med Træ, kunde gaa derind og lægge deres Last paa Land. Og dersom det kunde blive Tilfældet igen, vilde der ogsaa kunne opnaas, at mindre Dæksfiskefartøjer, som f. Eks. benyttet ved Esbjerg Havn og der omkring, og som gaa uden om Høvet for at fiske, i det Øjeblik de overfaldes af et stærkt pludseligt Uvejr, ville kunne søge Ly der. Selv om Udløbet og Vandstanden paa

Barren til de fleste Tider vel nok vil blive for lav til, at de regelmæssig kunne gaa derind, ville de dog vistnok kunne søge Løder og ligge og ride Stormen af, indtil de kunne komme tilbage igen til deres egentlige Havne, saa ogsaa i den Henseende tror jeg, det alligevel vil gavne en hel Del. Der har i den senere Tid fra Fiskere ved Esbjerg været tænkt paa at kunne benytte den paa-tænkte Gennemstøring i den af mig antydede Retning. Med Hensyn til Landbrugerne tror jeg sikkert, at det vil have en ganske Indflydelse; det er jo store Beløb, som ere gaaede tabt her. Jeg skal saaledes nævne eksempelvis, at da Kammerraad, Ingeniør Reimers holdt Møde for at undersøge Forholdene — det var i 1879 — blev det af lokale Mænd udtalt, at i det Aar var der for en eneste By, nemlig Tarm, tabt 1108 Bæls Hø, hvilket han førte til Protokols og senere indgav til Ministeriet. Naar man tænker paa, at eneste By kunde tabe saaledes over 1000 Bæls, og at man, ved nu at faa en bedre Afvandning af Deltaet, vilde kunne undgaa i alt Fald, at der skete saa store Oversvømmelser som under de nuværende Forhold, tror jeg nok, at det er heldigt at gøre dette Forsøg. Jeg vil da haabe, at Forholdene, særlig Fiskeriforholdene, ville udvikle sig saaledes, at man faar Bøst til at fortsætte med yderligere Bevillinger derude.

Blumme: Det er det samme Endringsforslag, jeg vil tillade mig at henlede det høje Rigs Opmærksomhed paa. Det er Nr. 185, hvorefter der skal bevilges 60,000 Kr. til denne Gennemstøring af et ubeskyttet Udløb fra Ringkjøbing Fjord. Jeg kan ikke nægte, at jeg er noget forundret over den Stilling, som den højtærede Minister her indtager tilligemed de ærede Medlemmer af Finansudvalget, som have taget Ørdet for denne Sag. Der siges et ubeskyttet Udløb. Nu er det dog klart, at det gælder ikke alene om at kunne komme ud af en Fjord; men det gælder i langt højere Grad om at kunne komme ind i den. Hvis dette ubeskyttede Udløb sikres, vil det gøre foreløbig Fyldest for Jordbrug, der ligge inden for Ringkjøbing Fjord, det anser jeg efter alle de Udtalelser, som ere faldne om det, for givet; til Dels vil det ogsaa være Tilfældet for Fiskerne ved Ringkjøbing Fjord. Vi maa huske paa, at det bestandig og bestandig er fremhævet her, at langs den farlige ubeskyttede Vestkyst mangle vi Havne, og det er fremhævet, hvor mange Millioner der foreses for at kunne frembringe betryggende Havne paa denne Kyst. Naar vi nu have Fjorde, som Limfjorden og Ringkjøbing